

Sted, samtidig med at Forslaget om Statskatterne overvejes i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann ønskede 5 Medlemmer i Skyldraadene, men han havde straks en lille Mistanke om, at dette Ønske ikke vilde finde nogen god Modtagelse hos mig. Det vil det heller ikke, for jeg tror, det er overflødigt mange — de fleste Steder i alt Fald —, og det vil ogsaa blive meget dyrt at gennemføre en saadan Foranstaltning. Hvis Erfaringerne viser, at det er ønskeligt at forøge Antallet af Skyldraadens Medlemmer, vil man kunne gøre det uden Vanskelighed, men jeg tror foreløbig ikke, der er nogen Grund til at gøre disse Raad større, end de er foreslaaet her i Lovforslaget, nemlig paa 3 Medlemmer.

Det ærede Medlem mente, at vi burde have 3-aarige Vurderinger, og det mente ligeledes det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Jeg har ment, at en 3-aarig Periode vilde være for kort til, at Resultatet af den foregaaende Vurdering kan være gjort til Genstand for en saa indgaaende Kritik og Prøvelse, som gerne, navnlig hvor det drejer sig om et nyt Skattegrundlag som her, skal have fundet Sted, inden man gaar til den næste Vurdering. Jeg tror ikke, det vil være muligt, at Resultaterne af den kritiske Behandling af den foregaaende Vurderings Resultater kan have bundfældet sig i Løbet af 3 Aar saaledes, at der kan være blevet anvendt de Korrektiver, som altid anvendes ved de særlige, de aarlige Vurderinger, som korrigerer Fejl, som kan være begaaet ved de almindelige Vurderinger. Jeg tror ikke, der vil være Tid til at lade alt dette virke fuldt ud i en Periode af 3 Aar. Det er derfor, det er foreslaaet at gaa til en 5-aarig Vurderingsperiode.

Det ærede Medlem vilde heller ikke mene, at der er tilstrækkelig Grund til, at de Omvurderinger, der finder Sted paa Ejerens Begæring til Forskel fra de øvrige Omvurderinger, skal foregaa paa Grundlag af Værdien i Vurderingsøjeblikket. Jeg kan dog ikke se andet end, at dette er en nødvendig Konsekvens af Tanken med det hele, thi hvorfor skulde man ellers have denne Adgang for Ejerne til at forlange Vurderingen genoptaget? Det har

jo særlig sin Betydning netop ved Grundvurdering med Hensyn til Spørgsmaalet om Fradrag for Forbedringer. Hvorfor har man givet Ejeren denne Adgang? Jo, netop fordi man erkender, at Vurderingen af 1920 kan være foretaget maaske med mindre Omhyggelighed for Grundvurderingens Vedkommende, end det vilde være sket, hvis man havde gjort det ganske klart, at denne Vurdering skulde lægges til Grund for en Beskatning. Men naar man erkender Muligheden af, at der kan være begaaet en Fejl ved disse Vurderinger — det kan være taget med lettere Haand maaske, særlig fra Ejers Side, end det vilde være sket, naar han havde været vidende om, at det skulde lægges til Grund for Beskatningen —, saa vil jo disse Korrigeringer ikke kunne faa deres fulde Betydning, hvis man ikke tager Værdierne i Vurderingsøjeblikket og navnlig ikke — det er et Hovedargument —, da vi siden Vurderingen i 1920, som fandt Sted i en Periode, der udmærkede sig ved meget høje Ejendomspriser, allerede har haft en betydelig Sænkning af Ejendomspriserne. Tilladelsen til at lægge Vurderingen paa det nye Vurderingstidspunkt til Grund er en Foranstaltning af udpræget human Art for at undgaa, at Ejendomspriser, som maaske er blevet fastsat under en forbigaaende særdeles høj Konjunktur, skal vedblive at gælde som Grundlag for Beskatning. Man vil give Adgang til, hvor der kan paavises, at Vurderingen har været alt for høj, da ogsaa at faa en Vurdering, der svarer mere til den nuværende Konjunktur.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann yndede heller ikke Bestemmelsen om, at Fritagelse for Beskatning af kommunale Ejendomme kun skulde gælde, hvor disse Ejendomme ikke tjente i Erhvervsøjemed. Jeg er ganske klar over, at det er en Afvigelse fra den nuværende Lov, men jeg synes, at denne Afvigelse er naturlig og rigtig. Jeg skal ogsaa henvise det ærede Medlem Hr. Wilmann til, at en akkurat lignende Bestemmelse findes i det Forslag, som er udarbejdet af Københavns Kommunalbestyrelse, og det kan jo ikke nægtes, at Københavns Kommune netop er en af dem, der har betydelige indtægtgivende